

หน้าตาย

ฉบับ
ทุกต้อง
45
บาท

vol.12
NANBA DEADEND
TOSHIO OZAWA PRESENTS

เขียนโดย ออซาวะ ทอชิโอะ
แปลโดย อ.กฤษณ์ ภาณุวัฒน์
สำนักพิมพ์ AKIASHOTEN

THE LAST FIGHT

vol.12

TOSHIO OZAWA

โดยเฉพาะ
เสาช้างใต้บ้าน
ผูกมัด
แล้ว

ถ้า
ปล่อยทิ้งไว้
แบบนี้
จะแย่มาก
นะ

ตอนที่ 98

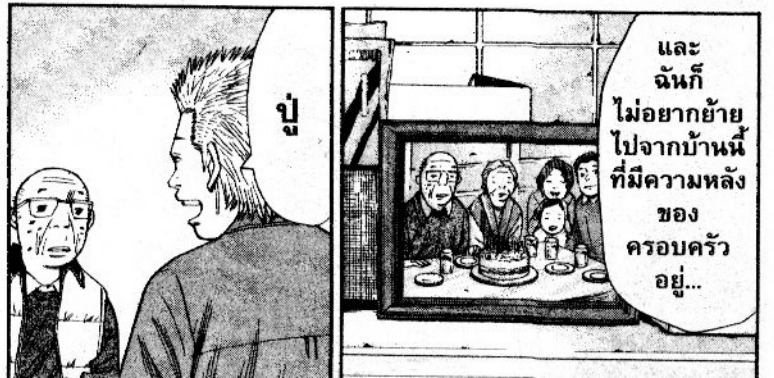
ทเวคช็อกทำงานท่า

หลังจากข้างใต้
นี้
หนัก
ที่สุด

จาก
ข้างใต้
เลย!
เข้าใจไหม
ปู่?

ถ้า
ไม่ซ่อมแซม
ล่ะก็
จะพังทลาย
จาก
ข้างใต้

ยัง
ขยันมาก
ก็ยิ่ง
ได้เงินมาก
!!

แบ่งเป็น
เปอร์
เซ็นต์

เอาน่า
ไว้เรียนรู
จากฉัน

เข้าใจ
ง่าย ๆ
!!

เห็น
แล้ว
ยังไม่
เข้าใจ
อีกหรือ
เจ้าใจ
!!

หัว
ทึบ
จริงๆ
!!

แก
นี่
...

ก็นึกว่า
เห็นแล้ว
คง
เข้าใจ

เจ้า
บ้าน
นี่ !

ยังไม่
ค่อย
เรื่องชาน
ให้รู้
อีกหรือ
!!

ฉันไม่รู้
เรื่องบ้าน
เลย
สักนิด
!!

ฉัน
ก็แค่
พูดไป
ตาม
เรื่อง !

ก็ทั้งที่
ไม่ค่อยได้
มองดูบ้าน
คนเมื่อก
แต่ก็รู้ว่า
เสา
ข้างใต้บ้าน
ไม่ใช่หรือ

โธ่
!

เก่ง
ตรง
ไหน
?

แต่
คุณโก
เก่ง
จึง

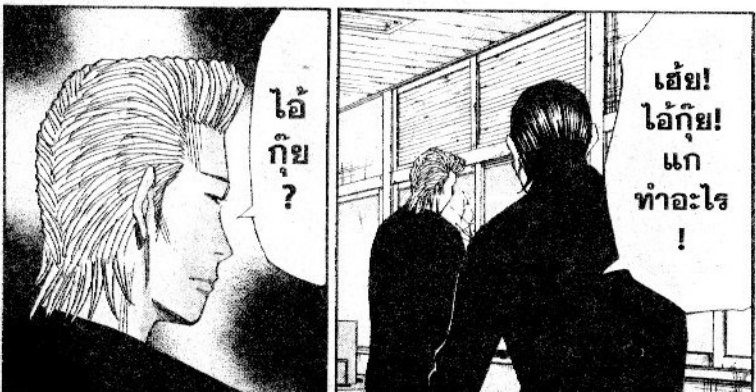
หึ
หึ
...

คนทั่วไป
มองดู
ไม่มีทางรู้
แน่
มีอาชีพนี้
เก่งจริงๆ
ด้วย

มากขึ้น
มาใช้
อย่าง
หน้าตา
เฉย
ไม่มี
ความ
เป็นคน
ซซลย
!!

นั่นก็
สวยสิ
เจ้าบ้า
นี่
!!

หัด
รู้จัก
อาย
ซะบ้าง
!!

ไอ้ย

อึก

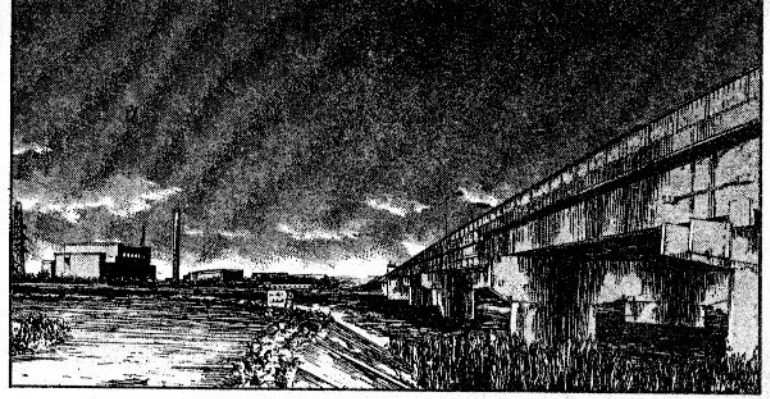
เจ้า
เด็กบ้า
!!

เอา
เงิน
ที่
หลอ
ต้ม
จาก
คน
แก่

ก็
ยัง
ดีกว่า
พวก
แก่

อึก
!!
ถึง
เป็น
ท๊วย
!!

เห็นมี
โทรศัพท์
เข้ามื่อถือ
แล้วก็
ออกไป
ผู้หญิง
ล่ะ
ม่ง
?

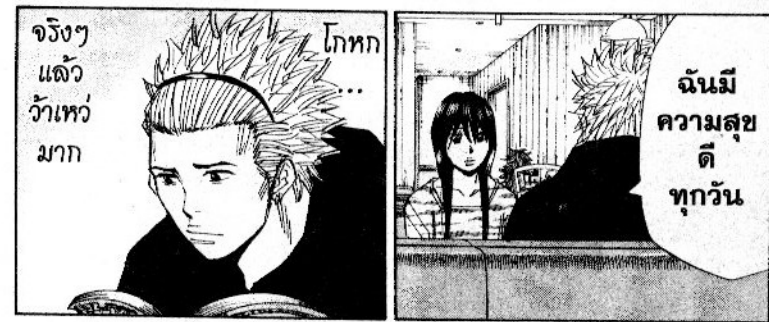
นี่
ทาคาชิ
ล่ะ
?

ยาโยอิ...
ไม่ต้อง
มาแล้ว
ก็ได้

พอ3ทุ่ม
แล้ว
ก็จะ
กลับ

ฉัน
ไม่
เป็นไร
!

จริงๆ
แล้ว
ว่า
ห่วย
มาก

โกหก

ฉันมี
ความสุข
ดี
ทุกวัน

บอก
ว่า
ไม่
สนใจ
...

คุณ
นมบะ

ยังมีคน
กลัวอยู่
2-3คน
ครับ

เอ่อ
...

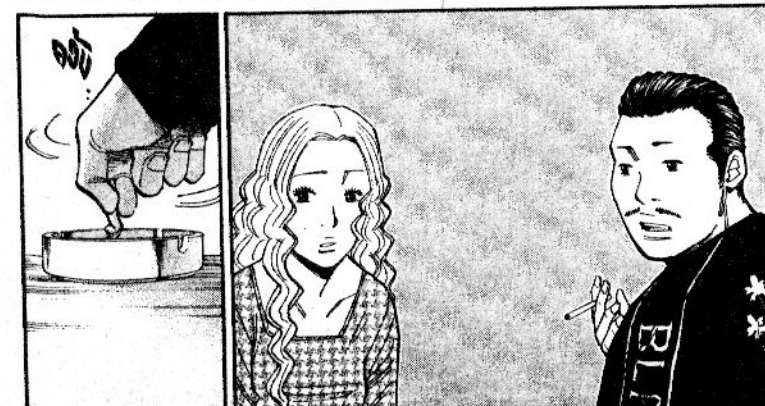
ฉันจะ
คอยอยู่
ใกล้ๆ
คุณนมบะ
ไปตลอด

ไม่
เป็น
ไร

ตอนที่ 99 ต้นฤดูหนาว

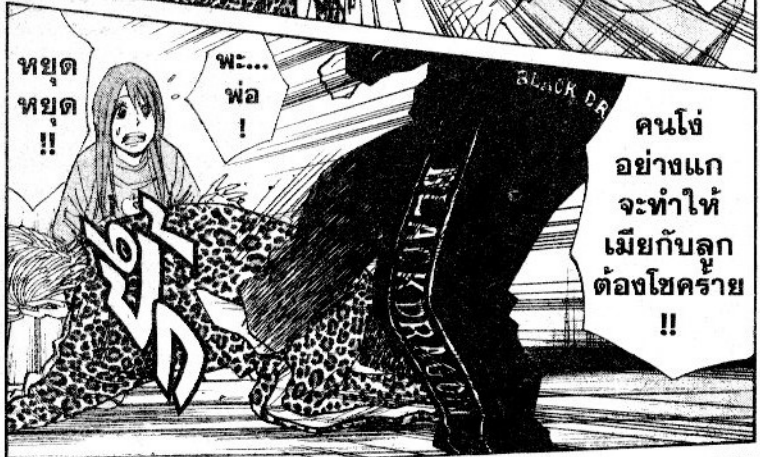
ยัง
อ่อน
หัด
นั้ !!

แก !

พี่
ทา
คะ !!

อะไร
!?

เกิด
อะไร
ขึ้น
!?

หยุด
หยุด
!!

พะ...
พ่อ !

คนโง่
อย่างแก
จะทำให้
เมียกับลูก
ต้องโชคร้าย
!!

ทาเค
ชิ
...

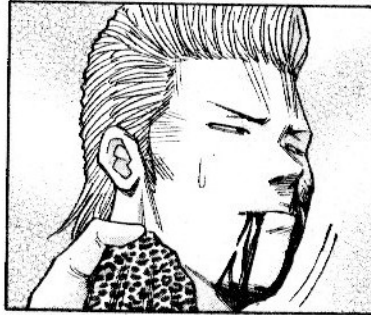
เกิด
อะไรขึ้น
?

ใจ
เย็น ๆ
สิ !!

เลี้ยงดู
ดาซึมิจัง
กับลูก
ได้หรือ
!?

คิดว่า
แก
ใน
ตอนนี้
มีปัญญา

หว่า

กลับ
มา
แล้ว
คะ

เรื่อง
ก็เป็น
แบบนี้
...

ปวด
หัว
...

บ้านคุณ
เหมือนบ้านคนอื่น
ที่ไหนล่ะ

ซีโยซิกิคน
แล้วนี่ยัง
ทาเคชิ
อีกคน...
เลียงมา
ผิดพลาด
ซะแล้ว
หรือ...

พรุ่งนี้
จะ
ขอโทษ
ยังได้
.....

ผมเอง
ก็มีกิโกะ
จึงพอจะ
เข้าใจ
ความรู้สึก
ของพ่อแม่
ที่มีลูกสาว

จง
ทำงานทำ
ซะ
!

แม้แต่
คนโง่
อย่างแก
ก็คงรู้
ใช้ไหมว่า
ลำพังกำปั้น
อย่างเดียว
ปกป้อง
ครอบครัว
ไม่ได้

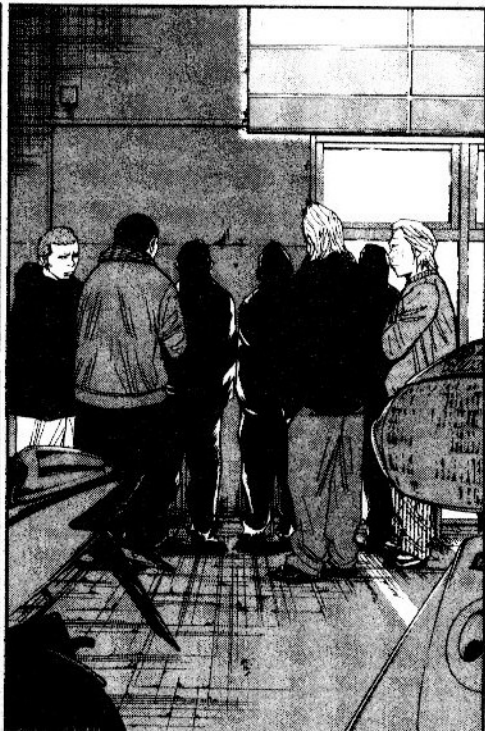
แล้ว
ค่อยพูด
เรื่อง
แต่งงาน

พรุ่งนี้
พาไป
บ้าน
คาซึมิ
จัง

ฉัน
จะไป
ขอโทษ
...

นะ...
นั่น
สินะ
...

แบบนี้
ก็จ่าย
ไม่ใช่
หรือ
!

งั้นก็
เหมือนกับ
จก
เอาสินค้า
จากร้าน
สะดวกซื้อ
ที่ไม่มี
พนักงาน
นะสิ

ตะ...
แต่ว่า
...

ฉัน
จะบอกเขา
เอง

ไม่
ต้อง
ห่วง

ไม่บอก
คุณหิมมะ
ละ...
แล้วมาทำ
แบบนี้
.....

ฉันว่า
บอก
ให้รู้
ดีกว่า
...

ก็มัน
ห่า
กลัว
...

เคยแค่
แอบหยิบ
ของ
ในร้านค้า
เท่านั้น
.....

ฉัน
ด้วย...
เรื่อง
ลักขโมย
นี่

มัน
ไม่ต่างกัน
ชั้นหรือ
!

ไม่
เป็น
ไร
หรอก

ชั้น
หรือ
...

กล้อง
วงจรปิด
ก็ติดตั้ง
หลอกไว้
คุณ
คางิจิระ
บอก

โกดัง
เก็บของ
นั้น
ไม่มียาม
รักษา
ความ
ปลอดภัย

ได้
เวลา
แล้ว

สิ

ไปกัน
เถอะ

ถ้าได้รับ
ความไว้วางใจ
จาก
คุณคางิวาระ
ก็จะได้งาน
ชิ้นใหญ่
ชิ้นด้วย

พวกเรา
ต้องสร้าง
ผลงาน
ก่อน
ถ้ารู้ว่า
หาเงินได้เยอะ
คุณนัมบะ
ก็จะสนใจ
ชิ้นมาเอง

คุณ
อย่างพวกเรา
ต้องทำเรื่อง
แบบนี้
ไม่เงิน
ก็ไม่มีความ
ลืมนตาอำปาก
ได้

พวกเรา
ไม่ค่อยได้ไป
โรงเรียน
มัธยมปลาย
ก็พอจะ
มองเห็น
อนาคต
อยู่แล้ว

ไม่
เป็นไร
หรอก

คุณนัมบะ
ลาออก
จากโรงเรียน
แล้ว
ต้องเข้าใจ
แน่

咖啡專科
愛子

อ้อ ...

ซีโยซี!
เชิญ
เลย!

ยินดี
ต้อนรับ
ค่ะ

ขอ
อาหารชุด
กับ
กาแฟ
...

ขออาศัย
คามาโรของ
คุณทาเคชิไป
ได้ไหมครับ
?

ฉัน
ต้องไป
ที่จัดหา
งาน

โทษ
ที ...

หมาย
ถึง
ไปหา
เรื่อง
วิวาท
ละ
มัง

ที่
จัดหา
งาน
หมายถึง
อะไร
?

โชคดี
ครับ
!!

ขอ
โทษ
ด้วย
ค่ะ
!!

ตอนที่ 100 จริงใจ

อึบ
!!

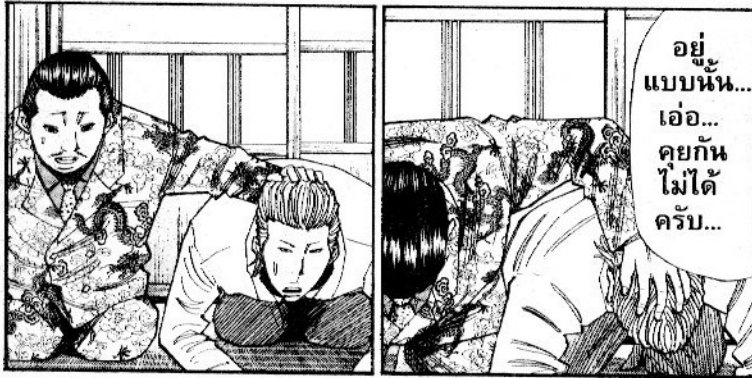
เพราะ
ตั้งแต่
สัปดาห์นี้ไป
ฉันมา
ทำงานพิเศษ
ที่นี่
ทุกวันเสาร์

ยะ...
อย่าบอก
ให้ฉัน
กลับไป
นะ
....

แล้ว?
จะสั่ง
อะไร
?

นะ !

เอ๊ะ ...

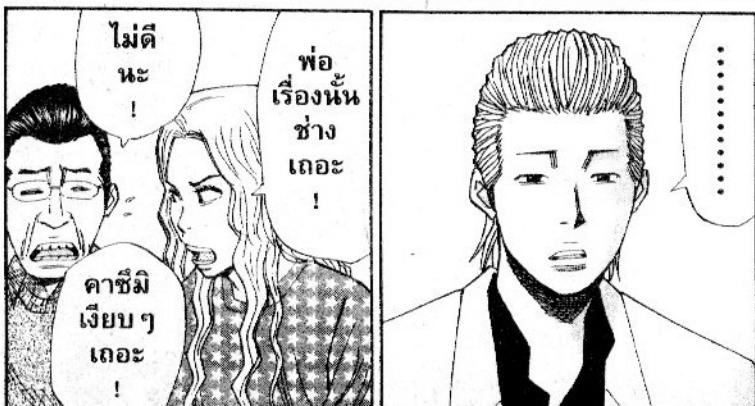
แล้ว จะ ...

รับ ผิดชอบ ยังไง ?

ตอนนี เธอ ตกงาน อยู่ ไหม ...?

จะรับ ผิดชอบ ชันหรือ ทาเคชิ คุณ .....

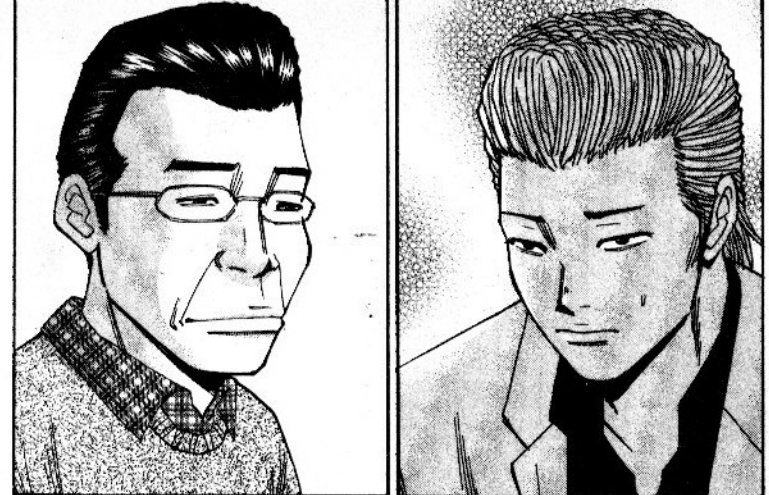

ไม่ดี นะ !

พ่อ เรื่องนั้น ช่าง เถอะ !

คาซึมิ เจียบๆ เถอะ !

.....

เอ่อ... ผม... ขอโทษ จริงๆ ครับ

แต่... ผมกับ คุณ...คาซึมิ เอ่อ...

เมื่อเป็น แบบนี้แล้ว เอ่อ... ผมก็ อยากขอ รับผิดชอบ ...

เรารู้จัก กันมา 5ปีแล้ว... และ คบหากัน จริงจัง

ผม
อยาก
ให้มี
ความสุข
จริงๆ
...

ลูกสาว
ผม...
เอ๋อ...
คาซึมิ

ทั้งผม
และ
ภรรยา
เอ๋อ
...

เป็น
อาจารย์
...

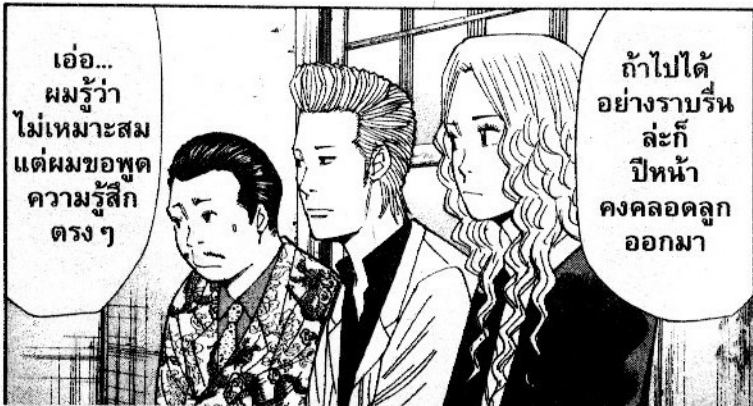
ถ้าคาซึมิ
ได้อยู่กับ
ทาเคชิคุง
แล้ว
มีความสุข
ล่ะก็
แค่นั้นก็พอ
แล้วครับ
....

.....
นี่เป็น....
อุดม
การณ์
ของผม
.....

แม้
ลูกสาว
เป็น
แบบนี้

เป็นเพราะ
เลี้ยงดูลูก
อย่างเข้มงวด
มาตั้งแต่แรก
มังครับ
....

เอ๋อ...
ผมรู้ว่า
ไม่เหมาะสม
แต่ผมขอพูด
ความรู้สึก
จริงๆ

ถ้าไม่ได้
อย่างราบรื่น
ล่ะก็
ปีหน้า
คงตลอดลูก
ออกมา

และ
สำคัญ
ของ
ผม
....

แต่
ก็เป็น
ลูกสาว
ที่
น่ารัก

คาซึมิ
จึงเติบโต
ขึ้นมา
อย่าง
ซุกซน
นิดๆ

มียูกิจึง

นี่คะ ได้แล้ว!

ในที่สุดก็มาแล้ว!!

แป็บคะ!

อีกเดี๋ยวก็เสร็จแล้ว!!

ข้าวน้ำเนื้อ ซุปแป้งทอด ของฉัน ได้ยัง? ขอเร็วหน่อย

หยุดพักไป 2 วัน ตอนนั้นแข็งแรงดีแล้ว

รู้สึกว่ายินทำงานมากเกินไปนะ

แทะแทะ...

จริงสิแม่คุณล่ะ! ไปโรงพยาบาลมา ไช้ไหม? เป็นยังไงบ้าง?

จนไม่สามารถพูดฝากฝังคาซึมิไว้กับทาเคชิคุงในตอนนั้นได้ครับ.....

ผมกังวลมาก

แต่กลับ
สนิทสนม
โดยไม่กลัว
เจ้าพวกตัวแสบ
ซะอย่างนั้น...
ไม่ใช่
ธรรมดา

ตอนที่
มาขอ
ทำงานพิเศษ
เคยเป็นห่วงว่า
จะทำงาน
ในเมืองเกื่อน
นี้
ได้หรือ
...

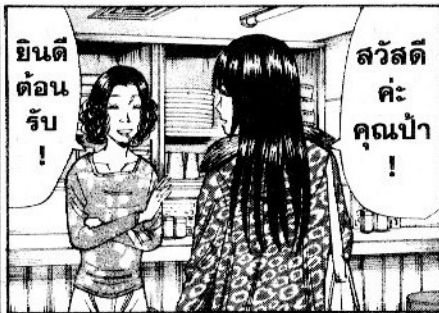

มียูกิ
จัง!

ต้อง
ดูแลแม่
ให้ดีๆ
นะ!

ก็ได้
แล้ว
นี่นา!

ยินดี
ต้อนรับ!

สวัสดี
ค่ะ
คุณป้า!

ไม่
เห็น
เป็นไร
นี่นา

ตอนนี้
ฉัน
ทำงาน
พิเศษอยู่
นะคะ

มาเล่น
ด้วยกัน
หน่อยนะ!

เจ้า
คาวางจึ
กลับไป
แล้ว
ขาดขา
เล่นไพ่

เพราะ
ไม่ชนะ
จึงต้องมี
การโกงกัน
ตอน
"แบไต๋"
แล้ว
ใช้ไหม
ล่ะคะ!!

ถ้าไม่
เปลี่ยนไพ่
ก็ไม่มี "แบไต๋"
ไม่ใช่หรือ
!
ขอ
เปลี่ยน
ไพ่
!!

แต่ถ้า
ถ้าติดกับ
ครั้งแรก
แล้วก็
ไม่ใช่ชนะ
...

แต่
อ้อมมือ
ด้วย
นะ

นั่น
เล่นด้วย
ก็ได้
ค่ะ

ก็ได้
ให้เล่น
จนมีลูกค้า
คนต่อไป
เข้ามา
ละกัน

ฉัน
ไม่สามารถ
พูดฝากฝัง
ดาซิมิ
ได้จริงๆ
....

ทาเคซิดูง
ใน
ตอนนี้

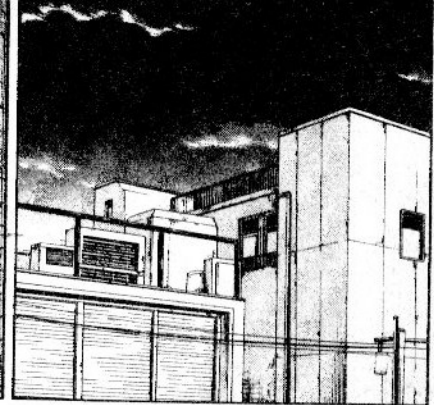
กินราเม็ง
แล้ว
กลับบ้าน
ดีกว่า
มั่ง...

เฮ้อ
.....

ครับ
!

เอ๊ะ
...

หา?
ไม่รับ
คนที่จบ
จากโจนัน
ชั่นหรือ
...

ซันก็
เขียนบอก
ไว้ใน
ใบรับสมัคร
ก่อนสิ
!!

ไม่รับ
เข้า
ทำงาน...
ได้ไงกัน
!

แต่
เมื่อกี้
ยัง

อะ...
ขอโทษ
ขอโทษ!
ใส่อารมณ์
เกินไป
หน่อย
....

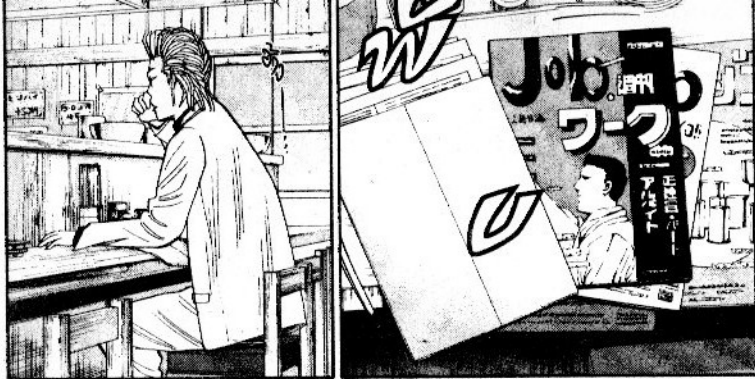
โอ้ย
...

อีก
...

ไม่ช้อ
แล้ว
!!

หวัดดี
ครับ
คุณนี่ปะ
!

โธ่
!

พวก
แก
...

อ้อ
...

เอา
กินราเม็ง
ให้สดชื่น
ขึ้น
ขึ้น
!!

บ้า
...

อรร้อย
เป็นบ้า
!!

ราเม็ง
นี่
....

ไม่ใช่ว่า
บอก
คุณ
ห้มบะ
ไม่ได้
....

พูด
อะไร
นะ
?

แต่
มันแค่
งาน
จิปจิก

แต่
พิกนี่
ไม่โผล่หน้า
ให้ฉันเห็น
เลย...

ฉัน
ไม่ได้ว่า
อะไร
...

ได้ยินว่า
พิกนี่
มีอิทธิพล
มาก

ทำไม
ไม่บอก
อะไรกัน
มั้ง
?

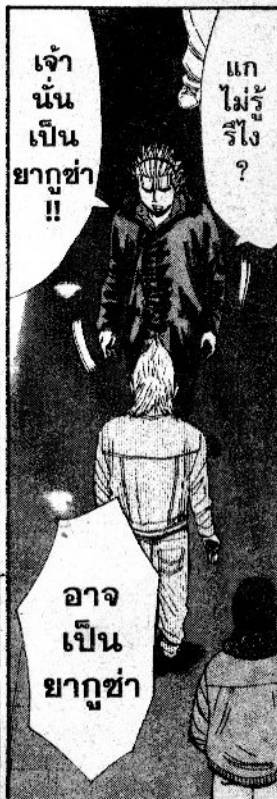

ไปทำเรื่อง
ที่
บอกให้ฉันรู้
ไม่ได้
....?

สิว่า
พวกแก
...

อยาก
ติดคุก
หรือ
?

อาชญา
กรรม

ของ
ที่กลายเป็นเงินได้...
อืม...
ก็คุ้มนะ
....

ขโมยของ...
จากโกดัง
ในเมือง
ที่ห่าง
ออกไป
หน่อย

ทาดา
ชิ
...

ติดคุก...
ก็ยิ่ง
มีราศี
ใหญ่

แตะ
แตะ
...

ฮะ
ฮะ
...

เนอะ
!

รู้ไหมว่า
ตัวเอง
ทำอะไร
อยู่?

พวก
แก
...

จนถูก
ไล่ออก
จาก
โรงเรียน
!

๕๕

แต่
ผลสุดท้าย
เรื่องก็
เคยเป็น
หัวใจ
ของมันจ้ะ

เคยเป็น
แยงก็
รันบิก
ก็ถูก
เปิดเผย

หา
?

ยังทิ้ง
คราบเด็กดี
ไม่ได้
ไม่ใช่หรือ
?

คุณ
นี่ม๊ะ

ทาคาชิ
!

ผม
รู้หมด
นะ

เคยเล่น
ข้าวแกง
มาด้วย
รีเปล่า
?

เคยไป
โรงเรียน
ธรรมดา
ใช้ชีวิต
เป็นเด็กดี
ทุกวัน
ใช่ไหมละ
?

จะ
ทำยังไง
ต่อ
จากนี้
?

คุณ...
จะ
หันไป
ทาง
ไหน
?

รู้แล้ว
แน่ๆว่า
โดน
ไล่ออก
จาก
โรงเรียน

พวกมัน
ไม่เคย
สนใจไยดี
พวกเรา
...

แก
พูดมาก
น่ารำคาญ
ไปแล้ว
...

ถ้า
พูดอีกคำ
ล่ะก็
ไม่จบเรื่องแค่
เลือดออกจุมูก
แน่...

คุณ
นัมปะ
...

ว่า
เป็นคนที่
จะเป็นใหญ่
ได้
ในโลก
เบื้องหลัง

คุณคางิวาระ
เห็นแวว
ในตัว
คุณนัมปะ

พวกเรา
จะขอ
ติดตาม
ไป
ชั่วชีวิต
!

ถ้า
คุณนัมปะ
เห็นดี
ด้วย
ล่ะก็

ก็
เอา
ชนะ
เบื้อง
หลัง
สิ

คุณ
นัมปะ...
ถ้า
เบื้องหน้า
ไม่ชนะ

เรา
จะ
ก้มมอง
พวกมัน
จาก
ที่สูงกว่า

เจ้า
พวกที่
เคยดูถูก
พวกเรา

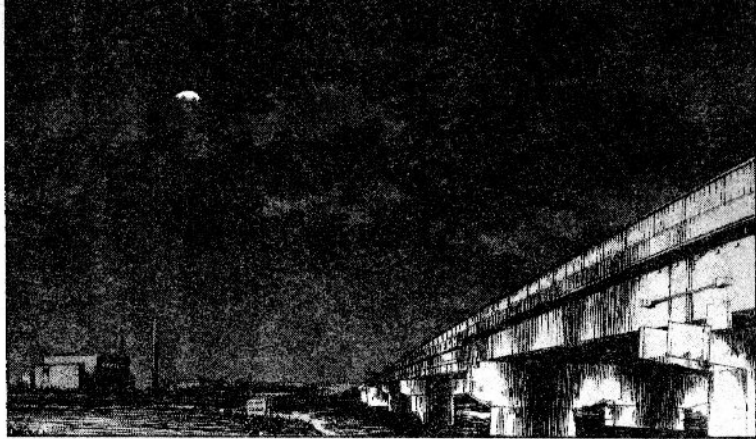

ก็
เอา
ชนะ
มือ
หลัง
สิ

เท้า
มือ
ไหน
ไม่
ชนะ

อยู่
ด้วย
หรือ
...

มี
วิธี
อย่าง
นั้น

คุณจะ
หันไป
ทางไหน
?

ทำ
ยังไง
ต่อ
จากนี้
?

ตั้งใจ
จะ

ไม่ฉัน
ชีวิต
คน
ก็จบ
กัน

ห้าม
ยอม
แพ้

เล่น
ปาจิงโกะ
สนุก

เพราะ
มี
งานทำ
นะ

เฮ้
จาชูเม็ง
!

มือโปร
ปาจิงโกะ
เป็น
เมื่อไหร่
ก็ได้
ไซโหมะล่ะ

เดี๋ยว
เกี่ยวซ่า
จะ
ตามมา
!

ต้อง
พยายาม
จนไม่ไหว
แล้ว
จริงๆ
!

หวัด
ดี
!

ยัง
เลย

เป็นไง?
ไดงาน
แล้ว
รึยัง?

จาชูเม็ง
กับเกี่ยวซ่า
นะ!

ขอ
อย่าง
เต็ม
!

สงสัย
ต้องเป็น
มือโปร
ปาจิงโกะ
แล้ว
มัง

บริษัท
ไหนๆ
ก็ไม่รับ
เข้า
ทำงาน

อิม ...

เมื่อนานมาแล้ว!

หลังจากมาที่นี่แล้วก็กลายเป็นลูกค้าประจำ

๕๕๕๕

จริงๆพยายามจนไม่ไหวแล้วจริงๆ...

ถ้ายอมแพ้ชีวิตคนก็จบกัน

นั่นเป็นคำพูดที่เป็นคุณจิโยะจึงพูดได้...

พูดได้ดีสมเป็นคุณจิโยะ...

นั่นสิ!

เนอะพี่ชาย

คุณจิโยะพูดได้ดีนะ

ฉันก็เหมือนกับแก

ปู่ก็เป็นลูกค้าประจำหรือ? เห็นมาตอนกลางวันบ่อยๆ

อร่อยสุดๆ!

ราเม็งที่นี่อร่อยใช้ไหมล่ะ!

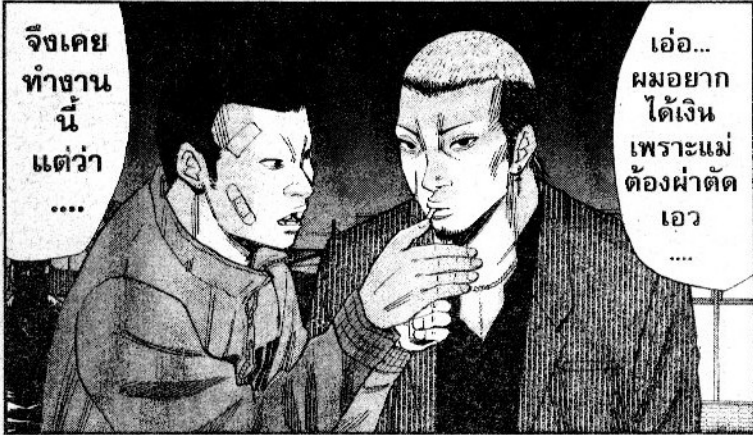
จาก
งาน
ของ
คุณ
คาจิ
วาระ
...

ผม...
อยาก
ถอน
ตัว
...

อะ...
เอ้อ
....

แล้ว
ใจ
?

อะไร
?

จึงเคย
ทำงาน
นี้
แต่ว่า
....

เอ้อ...
ผมอยาก
ได้เงิน
เพราะแม่
ต้องผ่าตัด
เอว
....

ฉะนั้น...
ผมขอ
ทำงาน
อื่น
...

ถ้า...
ผมถูกจับ
ติดคุกสัก
ผมเป็นห่วง
ว่า
แม่จะต้อง
อยู่ตัว
คนเดียว
....

เออ!
มีอะไร
หรือ
?

หวัด
ดี
ครับ
!

เหนื่อย
แย่
นะ
ครับ
!

หวัดดี
ครับ
คุณ
คาจิ
วาระ
!

หวัด
ดี
!

คุณ
คาจิวาระ
ครับ
เจ้านี่
มัน
...

ตอนที่ 102 พี่น้องหลงทาง

เธอเอา
คามาไร
ไปขาย
อะ

อย่ามาหวัง
กับรายได้ของฉันนะ
พนักงาน
ที่ทำการไปรษณีย์
ของเอกชนอย่างฉัน
อนาคตจะเป็นยังไง
ก็ไม่รู้

เอา
จริง
อะ

SMX
ก็ยังไม่
พร้อม
ไม่หมด

ฉันว่า
จะขายSMX
แล้วเอา
คามาไร
ไว้

อีก
...

ดูถูก
วงการ
นี้
หรือ
?

แก
...

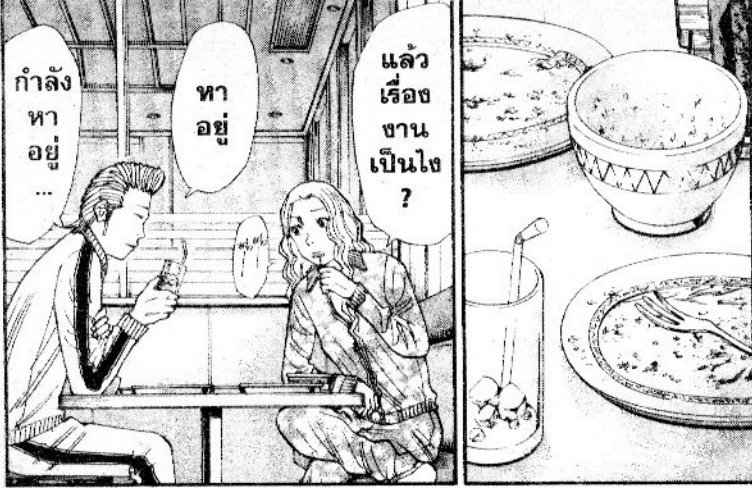

โอย...
อูย...

พัด

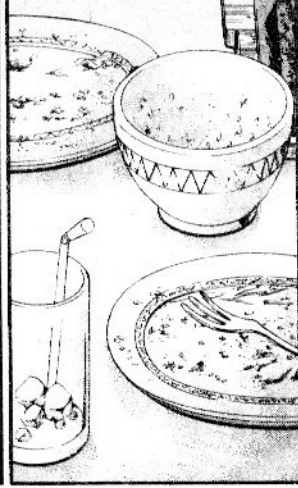

กำลัง
หา
อยู่
...

หา
อยู่

แล้ว
เรื่อง
งาน
เป็นใจ
?

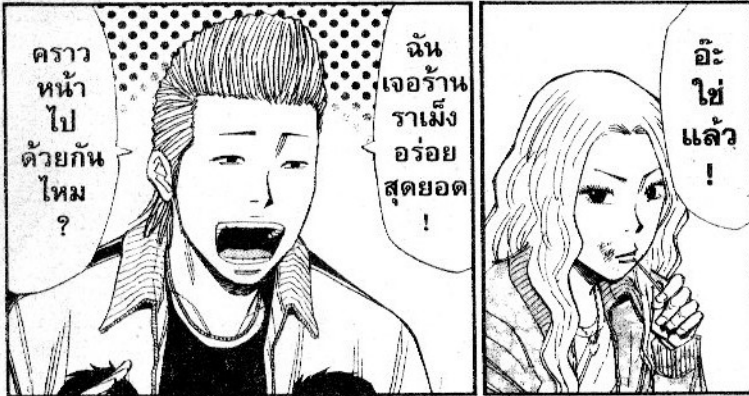

รู้แล้ว
รู้แล้ว
!!

นะ...
นั่น
สินะ
!

ค่าซ่อม
กับ
ค่าน้ำมัน
ก็เปลืองเงิน
จะตาย
!!

ลูก
จะเกิดมา
อยู่แล้ว
รด
อเมริกา
บุรุษ
แบบนั้น
ไม่จำเป็น
!!

คราว
หน้า
ไป
ด้วยกัน
ไหม
?

ฉัน
เจอร้าน
ราเม็ง
อร่อย
สุดยอด
!

อะ
ใช่
แล้ว
!

ให้
ตาย
สิ
...

แล้ว!
นั่น
สินะ
!!

เดี๋ยว
ตาย
!!

ให้หา
งานทำ
ไม่ใช่
ไปร้าน
ราเม็ง
!!

ถ้า
ไม่กิน
ก็
อารมณ์
เสีย

เห็นแล้ว
อัมแทน

แต่ว่า...
กินเพื่อ
2คน
ก็...
กินเก่ง
หน้าดู

แต่มา
ประสบ
อุบัติเหตุ
รถยนต์
...

ทั้งที่
ร้านกำลัง
ไปได้
ด้วยดี
แท้ๆ

ตอนนั้น
ทำไรค์
ลูกชาย
อายุ
5ขวบ
ได้มั่ง

จน...
สูญเสีย
ลูกชาย
ให้เป็น
หมอดี
...

หลัง
จากนั้น
คุณจิโยะ
ก็สู้มา
คนเดียว

ไม่เคย
ปิดร้าน
เลย
สักวันเดียว

ปู้
น้ำมูก!
น้ำมูก
!!

คุณจิโยะ
เก่งมาก!
ไซ้หม้อล่ะ!
เก่งที่สุด

สุดยอด
จริงๆ
!?

ไม่ไหว
แล้ว!
พอพูด
เรื่องนี้
ทีไร
ฉันก็
....

จ้า

พอ
กินแล้ว
ก็อยาก
ถ่าย
ฉันท
ห้องน้ำ
เดี๋ยว
นะ

ทราบ
แล้ว
คะ!
!

พี่
สาว

ขอ
พุดต
อารา
โหมต
หนึ่งที!

เฮ้อ
.....

สามี
ของ
คุณจิโยะ
ก็
เสียชีวิต
....

ตอนที่
เปิดร้าน
ราเม็งนี้
มาได้
ไม่กี่ปี

ต่อจากนี้
คงสุขสบาย
แล้ว
นี่นา
!

ถ้า
ลูกชายบ้า
เป็นหมอ
แล้ว
ล่ะก็

ถึงวัย
หยุดพักแล้ว
จริงไหม
?

เลิก
ทำงาน
แล้ว
ใช้ชีวิต
สบายา
ได้
ไม่ใช่หรือ
?

แต่เพราะ
มีลูกค้า
อย่าง
พวกเธอ

มากิน
แล้วชมว่า
อร่อยจัง

ฉัน
นะ

ไม่ได้
ทำราเม็ง
แค่เพื่อ
หากิน
เท่านั้น

ดื่มมาก
เกินไป
แล้ว
เมา
ตั้งแต่
กลาง
วัน

ยาย!
ไม่
ไร้สาระ
นะ
!!

เอ้า
เกี่ยว
ซ่า

อย่า
พูด
เรื่อง
ไร้สาระ
สิ

และ
ไม่ได้คิดว่า
ทุกขียากเลย
จึงไม่ได้เป็น
“เรื่องน่าพูด”
หรืออะไร
ทั้งนั้น

เอ่อ...
ตอนนั้น
ก็ได้แต่
ต้องสู้
เท่านั้น

อะไร

แต่
ว่า

ขอบ
ใจ
...

เกี่ยวซ่า
ก็อร่อย
~

ป้าดู
มีความสุข
มาก
เท่าที่
เหลือเกิน
...

พูดถึง
งาน
ตัวเอง
ได้
แบบนี้

คิดอยู่ว่า
มีงาน
ที่ทำแล้ว
มี
ความสุข
บ้างไหม
นะ...

เปล่า
....
๕๕๕๕

นี่!
เหม่อ
อะไร
อยู่

นั่น
ลงมา
นานแล้ว
ไม่ใช่
บริษัท
เท่าไร

งานนี้
เป็นไง
?

เล่า
นิตยสาร
หางาน
!

พูด
เพื่อเจอ
อะไร
!

ฉัน
ขอพบ
ลูกคำ
สดชื่น
!

ลูกคำ
ดีใจ
ฉันก็มี
ความ
สุข

การ
ทำงาน
เป็น
เคล็ดลับ
สุขภาพดี
ของฉัน
!

เรื่อง
คราว
ก่อน
นี่
...

.....

คิดดู
แล้ว
รึยัง ?
หือ ?

แก
ไป
ไกลๆ
ซะ !
ขอ
โทษ
ครับ !!

ไม่ต้อง!
แก
อย่า
ยุ่ง !!
ลูกพี่
พูด
กับแก
อยู่
นะ !!

ไม่
เจอ
กัน
นาน
นะ
...

น้
มบะ
คง

ขอ
เวลา
หน้
อย
ลึ...
นะ
!

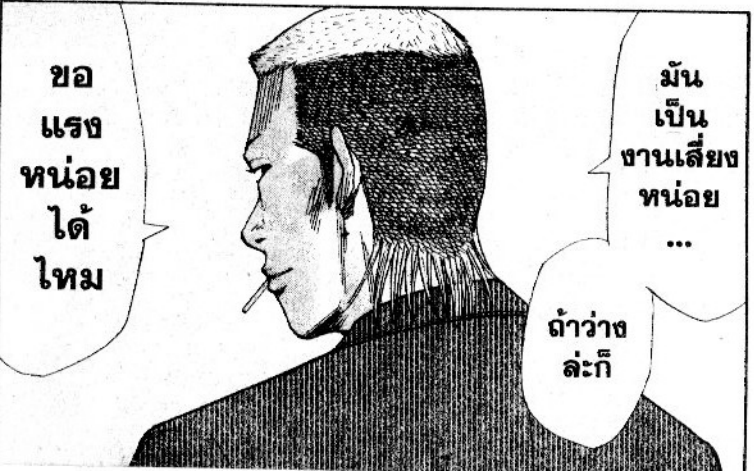

ก็แค่
เหนื่อย
เปล่า
เท่านั้น
...

ถ้า
ใช้ชีวิต
อยู่ผิดที่

อ๊ะ
ใช่ ใช่....
วันอาทิตย์หน้า
ฉันกะว่า
จะให้งาน
พวกทาคาชิ
ทำอีก

ขอ
แรง
หน่อย
ได้
ไหม

มัน
เป็น
งานเลี้ยง
หน่อย
...

ถ้าว่าง
ล่ะก็

คนเรานะ...
มีสิ่งที่
เรียกว่า
โชคชะตา...
มีสถานที่
ตัวเอง
ควรอยู่

ฉันจะ
บอกอะไร
ดี ๆ ให้นะ
นัมมะ
...

คือ
โลก
ทางนี้
...

สถานที่
ใช้ชีวิต
ของแก

ถ้า
สนใจ
ก็ติดต่อ
มา

คราวก่อน
ให้
นามบัตร
ไว้แล้ว

คิดดู
ละกัน
...

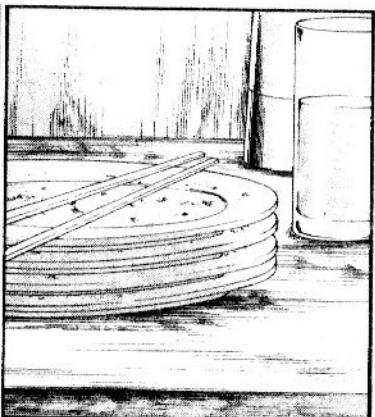
คุณ
นมปะ
....

ตอนที่ 103

ทลเคชิสมัครเป็นลูกศิษย์

ช่างเดอะ
ไว้มีแล้ว
ค่อยมาให้
ก็ได้ !

ตลกงาน
ก็เลย
ไม่มีเงิน
ใช้ไหม
ล่ะ

ไม่ใช่
เรื่องเงิน
!

ไม่ใช่
!

ขอ
คุณ
ครับ
...

ฉัน
หรือ
...

รู้ว่า
เธอ
...!

เดี๋ยว
นะ
...

เอ้อ
....

อ่า
...

ฉัน
ยังมี
เรื่อง
อะไร
อีก?

ไม่ใช่
ฉัน
หรือ
...

ก็มัน
อรร้อย!
จนหยุด
ไม่ได้
!!

ผมรู้
น่า
!

ถ้าเกี่ยว
ซ้ำ
ของเงิน
อรร้อย
ก็ช่วย
ไม่ได้
มั้ง....

เพร้อ
...

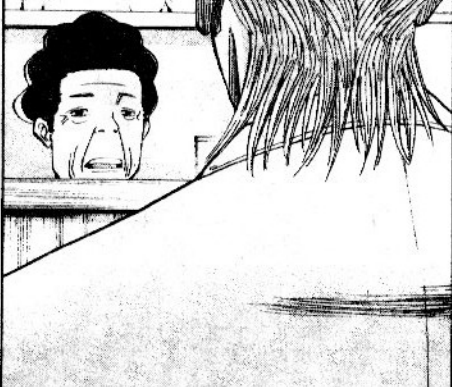

ทำหน้า
ครุ่นคิด
มาตลอด
ตั้งแต่เมื่อกี้แล้ว
เห็นป้าแบบนี้
แต่ป้ารู้ท
นะ

อะ...
อะไร
นั่นใจ
มาแล้ว
....

นั่นใจ
มาแล้ว
- !

อะ...
เอ้อ...
ป้า
!

เข้าใจ
ไหม
ทาเคจิ
?

เพราะชอบ
นี้แหละ
จึงทำ
อย่าง
เป็นจริง
เป็นจัง
!

ไปหา
งานอื่น
เถอะ
!

ความคิด
ต้นๆ
แบบนี้
ไม่มีทาง
ทำงาน
แบบนี้
ได้...

แดจ๊ะ

อืม
แล้ว
ครับ
...

ผมทาครีม
แต่งผม
เป็นมันเงา
แบบนี้
คิดจะมา
ทำอาหาร
เสิร์ฟให้กับ
ลูกค้า
!

เปล่า
ผมจะต้อง
ทาเลียง
พวกเขา
แน่...

และก็
ทรงผม
นั่น
ด้วย
!!

นานๆที่
ก็มีคน
อย่างเธอ
นี่ละ
....

สมัยนี้
ราเม็ง
บูมมาก
....

นี่
มัน
...

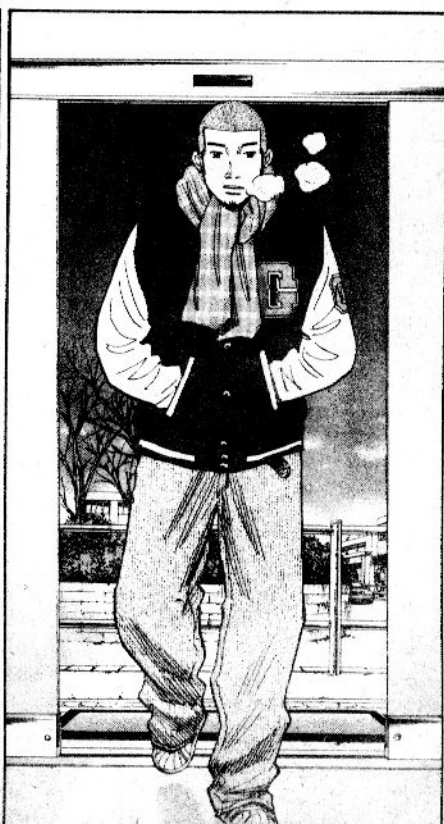

แต่
ถึงตอนนั้น
ฉันก็ยัง
ชอบร้านนี้...
ชอบงานนี้

สามิฉัน
ตายไป
เป็นเรื่อง
ที่ช่วย
ไม่ได้

คราว
ก่อน
ก็เคย
บอก
แล้ว
...

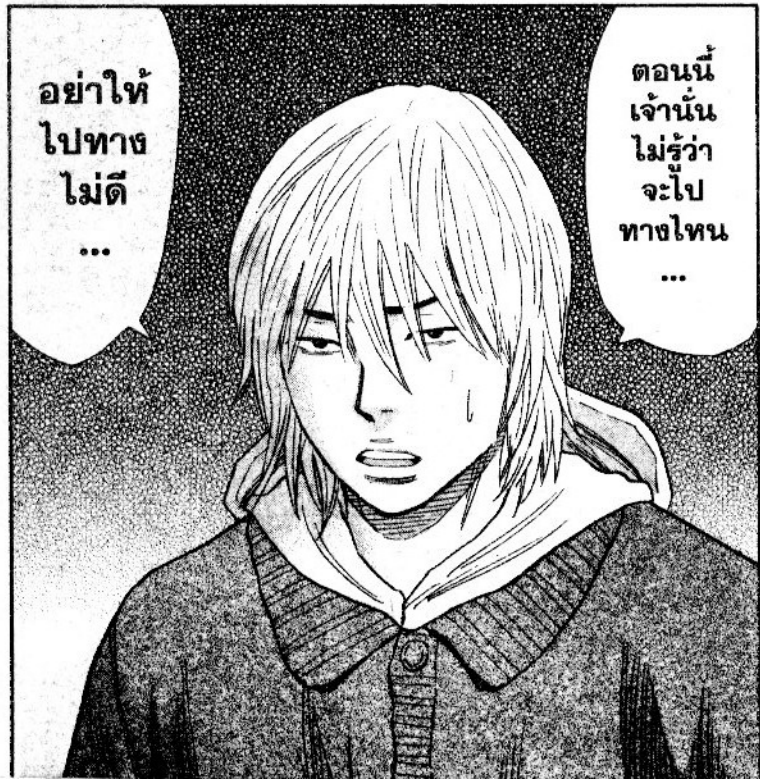

ไป
ใหม่
...

โก
ได

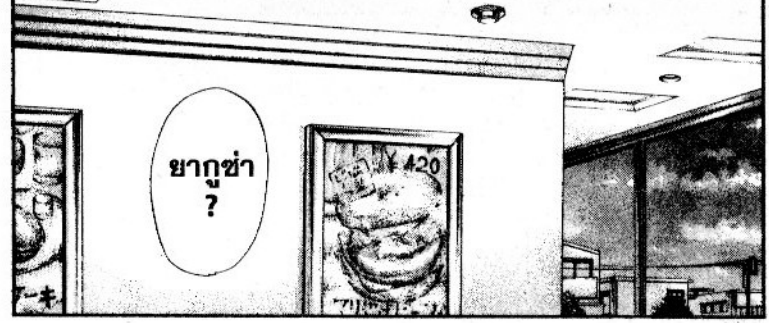
ผม
เคย
โทรศัพท์
ไปแล้ว

แต่
ก็ถูกต่อว่า
ครับ
...

อย่าให้
ไปทาง
ไม่ดี
...

ตอนนี้
เจ้านั้น
ไม่รู้ว่าจะไป
ทางไหน
...

ยากูซ่า
?

เจ้านั้น
คงไม่ได้
ตอบตกลง
ไปแล้ว
ใช่ไหม?

จริง
หรือ
...

แต่ก็
ไม่ได้
ปฏิเสธ
ไปด้วย
....

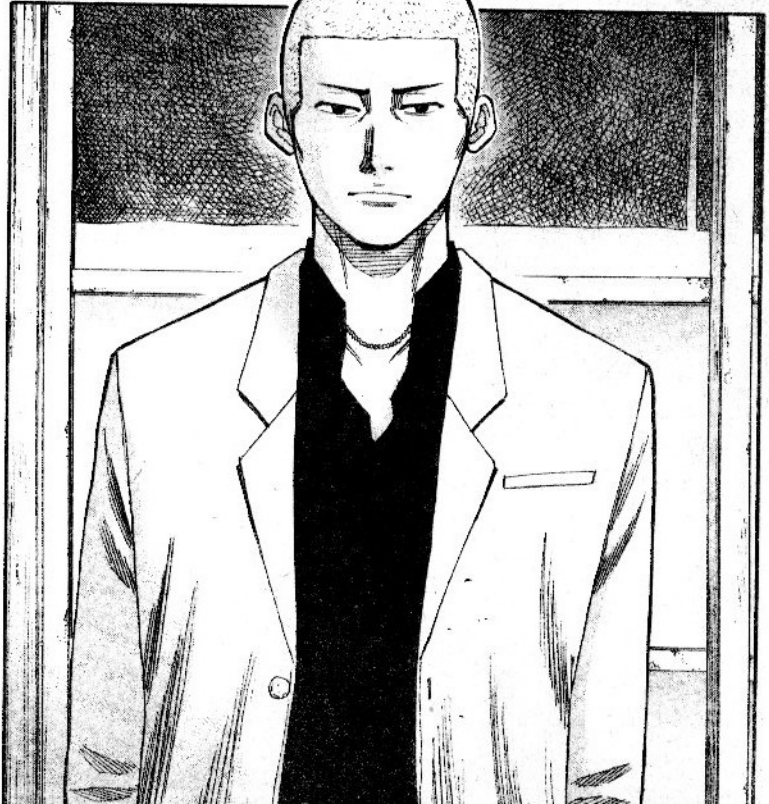
ยัง
ไม่ได้
ตกลง

เพราะ
ว่า
แค่
ประชิด
ชีวิต
...

ผม
คิดว่า
คุณหมบะ
ไม่ทำบ้า ๆ
แบบนี้
.....

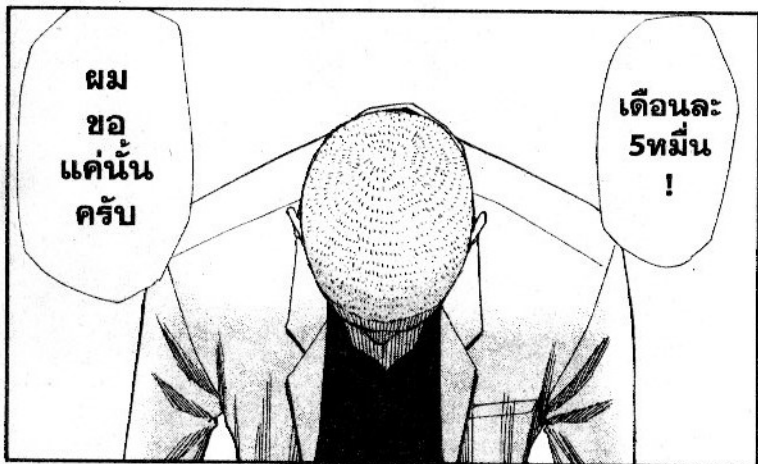

เอาเงิน
ให้คาซึมิ
กับลูก
ให้
ไปก่อน
...

อะ...
อีก
ไม่นาน
ผมจะ
ขายรถ
....

ラーメン
日の丸

ผม
ขอ
แค่นั้น
ครับ

เดือนละ
5หมื่น
!

พอแล้ว
มาช่วย
ทำงาน

ไม่สิ...
แต่ถ้าป้า
ขัดข้อง
ล่ะก็
ผม
....

คือ
ว่า
...

เอ๊ะ
...

แต่
ผม
อยาก
เรียนรู้
สิ่งต่าง ๆ
จากป้า
!!

มะ...
ไม่ใช่
หมาย
ความว่า
เป็นใคร
ก็ได้
!!

ขออภัย
ล่ะครับ!!
ขอให้ผม
ทำงาน
ที่นี่
เถอะ
!!

หนาว...

ตอนที่ 104 แล้ว

เรียกว่า ถ้าแก่เหี้ย หรือ คุณจियोะ! ถ้าเรียกว่าป้า ละก็ โดนตบแน่ !!

ใช้ คำพูด สุกภาพ กับฉัน ด้วย

และ ก็ วิธีใช้ คำพูด !

SMASH

อย่า เรียก ว่าป้า !!

โอ๊ย !!

日丸

ขอ คุณ จริงๆ !

ปะ... ป้า !!

ขอ คุณ นะ !!

อาหาร มือเย็น ของตัวเอง ก็ยังใช้ให้ คนทำงาน พิเศษ มาซื้อ หรือ...

คุณโอโทะ ไช้งาน คน หนักจัง ...

เปล่า...
ไม่มี
อะไร
...

เดี๋ยว
เดี๋ยว
คิดามุ
!!

หน้า
ไปโดน
อะไรมา
!!

พิกนี้
ไม่ค่อย
ได้เจอเลย
นี่นา
!

อะ...
ใจ
...

ฮิ
...

คิดา
ม..!!

หน้าตา
แบบนั้น...
คิดจะ
ทำให้แม่
เป็นห่วง
ไปถึง
เมื่อไหร่
!

อะ...
ไม่ใช่
แบบนี้
....

ไม่มีอะไร
ได้ไงกัน
.....

อะ...
โดนใคร
ทำร้าย
หรือ?

หนวก
หู

ตอบมา
นะ!
ฉันถามว่า
เกิด
อะไรขึ้น
!!

บอก
มียกจิ้ง
ก็ไม่ได้
อะไร
ขึ้นมา

เมื่อกิน
อาหาร
เที่ยง
ที่ร้าน
ไอโกะ
แล้วหรือ
?

เอ๊ะ!
เดี๋ยว
!!

เพราะ
จำ
แก่
เป็น
แดน
คน

มีแต่
พวก
เดนเดน
ที่
ตีหา
แก่

คนที่ดี
อาจารย์
เขาก็ไปอยู่
ด้วย
ที่คือแก่
นี่ปะ

หยุด
พ้อพัน
คนอื่น
ได้ไหม
?

อาจารย์
ผิดหวัง
จริงๆ
...

ฉัน
หรือ
.....

แต่
ลอง
เล่ามา
ให้หมด
...

ฉัน
ช่วยได้
รีเปล่า
ไม่รู้ละ
...

พอ
เถอะ

แล้ว
ผลสุดท้าย
ฉันก็ทำสถิติ
กินเกี้ยวซ่าได้ 52 ชิ้น
แต่ก็ยังได้แค่ที่ 2 ของ
เหลือเชื่อ
ใช่ไหม
!

ซึซึซึซึ
ซึซึซึซึ
ซึซึซึซึ
ซึซึซึซึ
ซึซึซึซึ
ซึซึซึซึ

จริงๆ แล้ว
มาคุย
เรื่องอะไร
กับฉัน
?

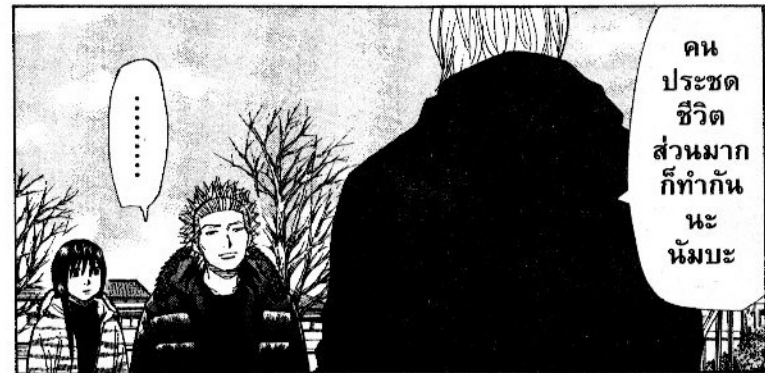
หยุด
ซะที่...
ตกลงผิด
แบบนี้
...

หนาว
แบบนี้
พาฉันมา
ที่นี่

ไง!
!

เอาน่า ...

คุณ ไตมารุ! อย่าดูเฉยๆสิ ช่วยห้ามที!

ตะ... เตยวลิ ทั้ง2คน!

ทำอะไรกันนะ!

ได้ออกกำลังบ้างก็ดี

เวลากลุ่มใจ

พูดอะไรนะ... ครับ ...

เคยเห็นในทีวี

นัมบะ คุง !!

พูดออกมาได้ไง ...

แก ....

!

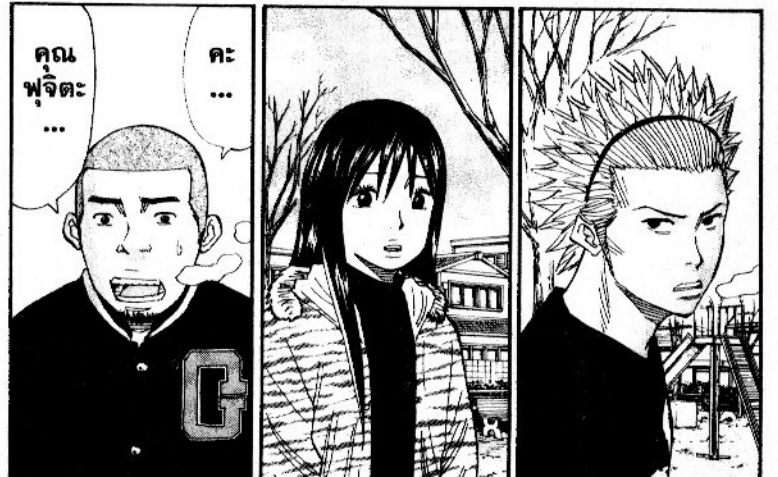
เฮอะ ...

แกอยากมีเรื่องกับฉันหรือ !!

นั่นเป็นท่าที่ที่แสดงต่อเพื่อนหรือ

ถ้าพูดแล้วไม่เข้าใจก็ช่วยไม่ได้ ...

ทททท
หุหุ!!

ไม่
จริง
!!

เขา
ก็บอกว่า
นัมบะคุง
ก็เป็น
พวกเดียวกัน
จึงปรึกษา
ไม่ได้
....

พอ
ฉันบอกว่า
ให้ลอง
ปรึกษากับ
นัมบะคุง
ดู
....

หยุด
ชะที
...

ไม่
จริง
ใช่
ไหม
!?

ทำอะไร
นะ?
นัมบะคุง
เป็น
อะไรไป
!?

นัมบะ
คุง
!

ไม่เกี่ยว
กับ
รุ่นพี่ฟุจิตะ
นะคะ
...

พวกแก
จะ
กลายเป็น
เดนคน
ไปด้วย
....

ถ้า
ยุ่งเกี่ยว
กับ
เดนคน
อย่างฉัน
ล่ะก็

ฉัน
จะเป็น
ซากุซ่า
หรือ
เป็นอะไร
ก็ไม่เกี่ยว
กับ
พวกแกเลย
จริงจังไหม
!

น่า
รำ
คาญ
!!

ทุกคน
ไม่ต้อง
มาอีก
...

อย่า
ยุ่ง
กับ
ฉัน
...

จะ
กลายเป็น
เดนคน
จริงๆ
นะ
!!

ทำไม
ว่า
ตัวเอง
เป็น
เดนคน
!!

ถ้า
ตัวเอง
เป็น
เดนคน
ล่ะก็

อย่า
พูดตลก
ตัวเอง
แบบนี้
!!

แบบ
นั้น
...

เคย
เห็นแล้ว
ใช้ไหมล่ะ?
ตอนที่ฉัน
ต่อยคน

ฉัน
เป็นเด็กดี
จนอดคิด
บางครั้ง
จึงใส่
ชุดออกศึก
ต่อยคน
เพื่อ
ผ่อนคลาย
อารมณ์

ด้วย
การ
แต่งตัว
แบบนี้

เล็ก
แก้ม
ทำตัว
ไม่ดี
...

พวก
ฉัน
รู้ดี

รุ่นพี่
พอที่
เถอะค่ะ
อย่าทำให้
คุณหมับ
ลำบากใจ
เลย

ไม่เคย
รู้จักฉัน
ตอน
มัธยมต้น
สักนิด

ทำรู้ดี...
ทั้งที่
ไม่รู้เรื่อง
อะไร
ของฉัน
เลย...

ฉัน
ที่เคยเป็น
เด็กดี
อยู่ชิวรายูริ
นั่นเป็น
ตัวปลอม
!

เดิมที
ฉันเป็น
เดนคน
อยู่แล้ว
นี่ละคือ
ฉันตัวจริง
!

คิด
ทะนุถนอม...
ช่วงเวลาที่
เคยอยู่ด้วยกัน
กับนมบะคง
...

พวก
ฉัน
ทุกคน
...

ฉัน
ไม่เคยคิด
เลย
สักนิด

ไซคร้าย
หนอย
นะ

ทุกคน
ที่
ชิรายุริ

รู้ว่า
นมบะคง
ไม่ใช่
เด็นคน
!

ตัวตน
ที่ชิรายุริ
เป็น
ตัวปลอม
อะไรกัน
....

ทำไม
ว่าร้าย
ตัวเอง
แบบนั้น
ล่ะ ?

การที่ใส่
ชุดออกศึก
ทะเลาะ
ชกต่อย
ก็เพื่อปกป้อง
ทุกคน
ไม่ใช่หรือ
...

เสียใจ
ไม่ใช่
หรือ

ถ้าพูด
แบบนั้น
ล่ะก็
ฉัน
....

ทำไม
ยังเปิดรับ
โทรศัพท์
กับเมลที่ส่งมา
จากทุกคน
ที่ขีรายริ
อยู่ทุกวัน
ละ!?

ถ้า
ไม่เคยคิด
เรื่องของ
พวกฉัน
สักนิด
ละก็

เปลี่ยน
เบอร์
โทรศัพท์
หรือปฏิเสธ
การติดต่อ
ก็ได้
ไม่ใช่หรือ
!!

เดี๋ยว
เดี๋ยว
!!

คง

แก่
ทำร้าย
ความรู้สึก
ของ
คุณพู่จ๊ะ
...

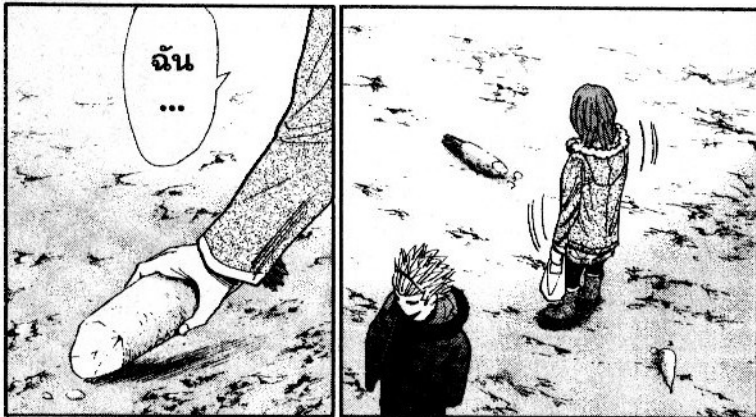
ต้องต่อ
สักที
จริงๆด้วย
...

โก
หก
!!

ก็ยัง
ส่งเมลล์
มาได้
...

เรื่อง
ไร้
สาระ
...

!

คุณ
พิจิตะ
...

ฉัน
จะไม่
ส่งเมลล์
ไปอีก
แล้ว
...

ขอ
โทษ
นะ

ส่งมาได้
ทุกวัน
ตั้งหลาย
สิบเที่ยว

น่า
รำคาญ
!

ชิมาซากิ
โดน
ผู้หญิง
หกออก
...

เจ้ามาก็
ต้องเสีย
.....

หันมา
ทางนี้
ชะ
!!

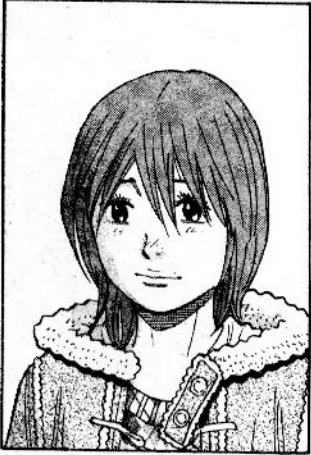
คิ้ว

แก
!!

จนฉันกดปิดเครื่องไม่ได้ ...

พอเห็นเมล์ที่ทุกคนส่งมา... มันเหมือนกับว่าฉันยังอยู่ที่ชิราฮูริ ...

ฉันก็ ...

แต่พวกฉันก็ยังเป็นเพื่อนไม่เปลี่ยน

ถึงแม้ไม่ได้เรียนจบ

อยากเรียนจบด้วยกันกับทุกคน ...

เอ๊ะ

เข้าไป
เดชะ

พวกแก
นี่
ใช่จริง
...

แม่
แต่
ตอน
นี้

และ
ตลอดไป
ต่อจากนี้
ด้วย

พวกฉัน
ชอบ
นิ้มบะคุง
นะ
...

ฉันจะ
ตอบ
เมลล์
กลับ
...

นั่น
สินะ
...

เธอ
เป็น
คนผิด
ใช่ไหม
!?

นั่นแหละ
คาง!!

แต่...
มาตอบ
เมลล์กลับ
เอาป่านี่
มัน...

ช่วยให้
ติดตาม
เล็ก
ด้วย

อย่า
ทำงาน
ให้
ยากจน
เด็ดขาด

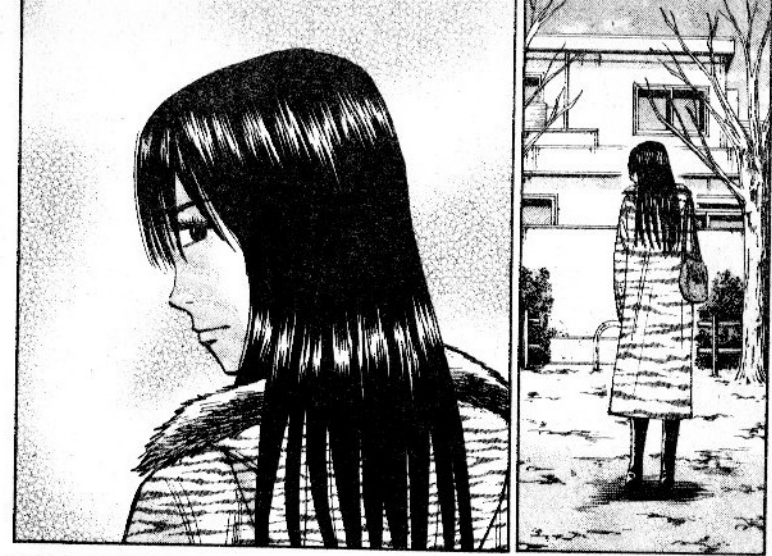
เรื่อง
ของ
ติดตาม
...

และ
ก็
...

6โมง
แล้ว
...

ตะ...
ตอนนี้
ก็โมง
?

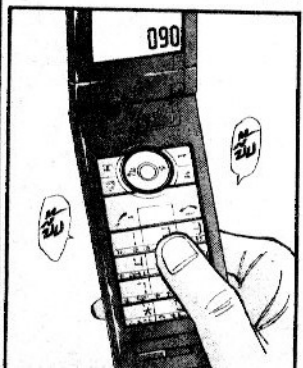
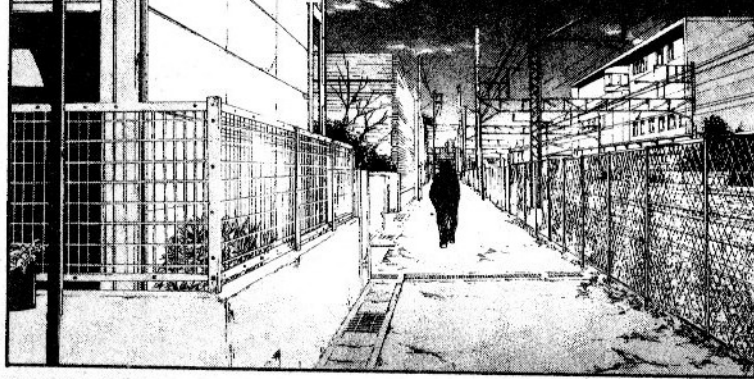

อ้อ
...

อย่า
ทำเฉย
ต้องตอบ
เมลล์กลับ
ด้วยนะ
เข้าใจไหม
!?

ตอนที่ 106 รู้สึกตัวแล้ว

อย่า
ทำ
เฉยๆ
กับเมล
อีกนะ
...

เอ๋อ
~

โทษที!
ฉัน
ต้องไป
ก่อน
...
นัมบะ
คุง!

ไป
นะ
!!

ฉันก็
จะส่งเมล
ไปหาด้วย
รับรอง
...

ไม่
แล้ว
...

ยัย
เด็กนั้น
ไป
ชื่อของ
ถึงไหน
...

มึนๆ
...

ไม่ได้
ฆ่าคน
สัก
หน่อย
...

ไม่
ต้อง
กลัว

พวกเรา
จะได้รับ
การยอมรับ
อย่าง
เต็มตัว

ถ้า
ทำงานนี้
เสร็จ
ล่ะก็

ไม่
เป็นไร
นะ

งาน
ง่าย ๆ

แค่
จุดไฟเผา
รถที่ขาย
ไม่ออก
ของ
ร้านรถมือสอง
เท่านั้น
ไม่ใช่หรือ

หา
?

พอ
ได้
แล้ว

ช่วยพูด
อีกที
ได้ไหม
?

พูดอะไร
คุณหมบะ
?

พวก
แก
...

แล้ว
คุณหมบะ
จะเข้า
ร่วมงาน
วันนี้
เลยไหม
?

ถ้าทำไป
มากกว่านี้
ล่ะก็
จะถอยกลับ
ไม่ได้

หยุด
แค่นี้
ซะ

ต้องการ
อย่างนั้น
อยู่แล้ว
!

ดอย
กลับ
ไม่ได้
ชั้นหรือ
...

ไม่
อยาก
ฟัง
...

พวกแก
แค่ถูก
หลอกใช้
เท่านั้น
!

ฉันไม่รู้
ว่า
ได้เงินมาใช้
มากเท่าไร
แต่อย่าไป
รับงาน
จากยาгуซ่า

พวกเรา
จะยิ่งใหญ่
ด้วยวิธีการ
ของ
พวกเรา

เคยบอก
แล้วใจ
คุณนะมบะ
...

เจ้าพวกที่
เคยดูถูก
พวกเรา
จะต้องหัน
กลับมา
มอง

มา
เทศนา
หรือ
หรือ
!!

เฮอะ!
ทำ
พูด
!!

ไม่มี
คนสติดี
ที่ไหน
จะคิดชมว่า
“เก่งจริง ๆ”
สักคน
แน่นอน

แต่
เมื่อพวกเรา
กลายเป็นยาгуซ่า
แล้ว
ก็ลงเอยด้วยการ
ถูกหัวเราะว่า
“เป็นอย่างนั้น
จริง ๆ ด้วย”
.....

การจะได้รับ
การยอมรับ
เรื่องงาน
กับเรื่องเรียน
มันยาก
ก็จริง
.....

ไม่มีใคร
ดูถูก
พวกเรา

มีแต่
พวกเรา
ที่ถูก
ตัวเอง
.....

หนวก
หู !!

แต่การ
เอาแต่
บ่น
และไม่ลงมือ
ทำ
...

คาจิวาระ
บอกว่า
อย่างนั้น
หรือ
?

ตอนที่
ฉันคุยกับ
เจ้านั้น
.....

ฉันก็เคย
แวนคิดว่า...
มีวิธีแบบนี้
อยู่ด้วยหรือ
...

อะ...
ถ้าใช่
แล้วจะ
ทำไม
...

อย่า
พูด
แบบ
ยอมนแพ้ว
ซ้ำ ๆ !!

อย่า
พูด
แบบ
นั้น !

หัว
สมอง
พวกเรา
ไม่ได้ดี
เหมือน
กับคุณ
...

ถ้าทำ
อย่างสุดชีวิต
ล่ะก็
อาจจะมีย
อะไรบางอย่าง
เปลี่ยนแปลง
ก็ได้
....

ไม่ว่า
เรื่องเรียน
หรือ
เรื่องงาน...
ต้องทำ
อย่างเอาจริง
....

มันก็
จบลง
ตรงนั้น
!!

แต่
ถ้าแก
ปิดกั้น
ความ
เป็นไปได้
ของแกเอง
แล้ว

นั่นคือ
เพื่อนๆที่
ชิรายุริ
ที่แม่แต่
ตอนนั้น
ก็ยิ่ง
คอยให้
กำลังใจ
ฉัน

แต่
จริงๆแล้ว
ยังเหลือ
สิ่งที่
เขาจะเ
มาเด็ก
ก็ไม่ได้

เวลา
2ปีครึ่ง
ที่ชิรายุริ
คือ
สิ่งมีค่า
ของฉัน

สิ่งที่
เคย
พยายาม
มันไม่ได้
สูญเปล่า

เกิด
มา
ฉลาด

ดีจัง
นะ

ดูหน้า
คิดามุสิ
คุณหมัมปะ
!

คิดามุระ...
แก
....

คุณ
คางิจวาระ
ไม่ยอม
ให้เลิก
เด็ดขาด
....

พวก
แก
....

พวกเรา
ก็...
ถล่มลิก
แล้ว

เลิก
ไม่ได้
แล้ว
....

เอ๊ะ
....

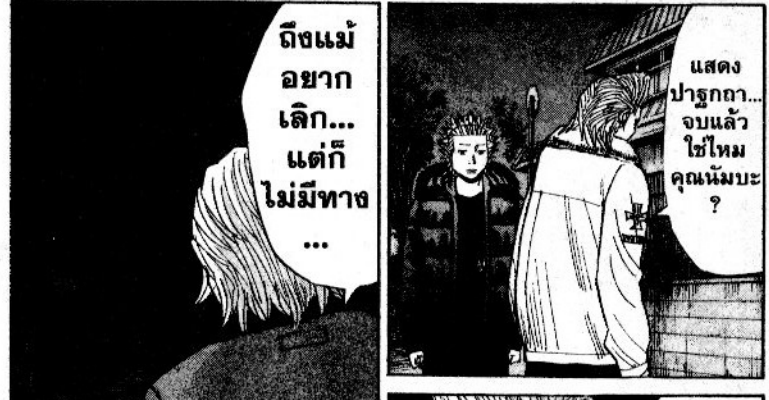
ตอนตัว
ได้
ล
....

ตะ...
แต่ว่า
....

วันนี้
จุดไฟ
เผา
เชียวนะ
....

พวกแก
เจียบ
ไป
ซะ
!!

ถึงแม้
อยาก
เลิก...
แต่ก็
ไม่มีทาง
....

แสดง
ปารุกถา...
จบแล้ว
ใช้ไหม
คุณหมัมปะ
?

ไม่มี
ทาง
ทรอีก
!

ถ้า
จบแล้ว
พวกฉัน
จะได้
เตรียม
ทำงาน
ต่อ...

นัมปะ DEADEND ตดโอปด

นัมปะ DEADEND เล่ม 12

รวมเล่มจาก VIVA! FRIDAY เล่ม 26/2011 ถึง เล่ม 34/2011

